

Jak si užít / a přežít / turnaj ve Francii.

Napadlo mne, že se pokusím najít zobecnění ze všech sedmi basketbalových turnajů ve Francii v posledních deseti letech. Dvakrát jsem vedl reprezentační tým ČR – U16 v Chateauroux a U 19 v Troyes a pětkrát týmy OSK Olomouc – dvakrát v Pau, dvakrát v Samur a nyní letos v Angers.

Turnaje ve Francii mají své společné jmenovatele, se kterými je dobré počítat. Jsou organizovány většinou za spolupráce místní komunity – rodičů a přátel místního klubu – hosté jsou hosty v pravém slova smyslu, tzn. je jim poskytnuto ubytování a stravování a jsou opravdu vítáni.

Takže co čeká ty, kdo se vypraví do Francie na turnaj :

1. Milé, srdečné přijetí a pohostinství –

Domácí se na turnaj skutečně těší – zřejmě se těší hlavně na to, jak spolu stráví tři dny – ale zároveň se opravdu mile věnují hostům, kteří mají tu smůlu, že nežijí ve Francii – snaží se jim prostě tuhle nepřízeň osudu ulehčit.

Všude vás čekají úsměvy a ochota a snaha pomoci a vyřešit vaše případné problémy

2. Organizace je poněkud předimenzovaná a o překvapení není nouze –

Tím, že na každém turnaji se podílí desítky / bez nadsázky / lidí, vzniká určitá nerovnováha mezi počtem potřebných úkolů a počtem lidí nutných k jejich vyřešení. Do konce turnaje pak často nepochopíte, proč vám stravenky na sobotu dá jedna paní a pro stravenky na neděli musíte jít za jinou. Proč informace o slavnostním zahájení nebo ukončení dostáváte nezávisle od asi tří lidí – pochopitelně že se liší.

Navíc fakta mají ve Francii vždy platnost jen v tom daném okamžiku – všechno, co se dozvíte o věcech, které se mají stát později než za hodinu, berte s rezervou. Pokud vám někdo vypráví v pátek o tom, co a jak se bude konat v neděli, usmívejte se a netrapte se, že všemu nerozumíte – se 100% jistotou bude všechno jinak.

Snažte se řešit své problémy sami, pokud je vám čas milý. Pokud požádáte kohokoli o pomoc, musíte se obrnit obrovskou trpělivostí. Dotyčný vyslechne vaši prosbu s účastí a převládne v něm pocit nabytí důležitosti. Slíbí, že vše zařídí „ *tout de suit* „ / ihned / a vyrazí. Cestou potká 3-4 členy komunity, s každým se políbí a po krátkém zhodnocení svého a jejich dosavadního života jim sdělí, co potřebujete a rozhodne se s nimi poradit. Váš drobný problém – například jste požádali o trochu mléka do kávy – se stane problémem všech. Na jeho vyřešení však evidentně nemají stejný názor a potřebují další členy, aby demokraticky rozhodli jak postupovat. Do debaty, které nerozumíte, se evidentně začínají promítat osobní sympatie a antipatie. Začnete se stydět, že jste je tak zaměstnali, ale to nemusíte – o vás a vše mléko teď už nejde – klidně odejděte v tichosti, nikdo vás už hledat nebude.

3. Jazyková bariéra

Je všude přítomná. V různých průvodcích se dočtete, že je dobré dát najevo znalost několika slov ve francouzštině – ne vždy to platí. Často totiž, poté co vypočítáte pár slov ve správném sledu, jste zahrnuti přívalem vět / protože vy přece francouzsky mluvíte / ze kterých nemáte šanci pochytit nic. Co se týká ostatních jazyků, můžete zkoušet jakýkoli, angličtinu, němčinu či třeba finštinu, – pravděpodobně budete mít stejnou odezvu - váš protějšek vám neporozumí a hrozí opakování procesu z předchozího odstavce !!

4. Samotný průběh turnaje

Pokud si odmyslíte všechny změny, které nastanou v průběhu proti předchozímu plánu a psanému rozpisu, pak průběh je klidný, příjemný a mile nekomplikovaný. V hale bude jistě hudební i intenzivní slovní komentář k zápasům a k průběhu vůbec – dodává celé akci milou šťávu.

Vzhledem k nutnosti odehrát větší počet utkání se vždy / v klubových turnajích / hraje na upravený čas. Stolek zapisovatelů obsluhují milé maminky, které tančí v rytmu doprovodné hudby, držíce se za malíčky a drobné kisky – nesouhlasící skóre, počet faulů nebo podobně – je nevyvedou z míry.

5. Rozhodčí

Jsou pravidelně nejslabším / pro náš vkus dost špatně stravitelným / článkem turnaje. Často pískají ženy – což nedávám do souvislosti s kritikou jejich výkonů !! . Počítejte s tím, že nemůžete počítat vůbec s ničím. Bráno poněkud vážněji – hodně se dá na ochranu střelce – dotek nebo jen přiblížení k hráčce s míčem, která střílí, je pravidelně faul, zato v poli můžete použít cokoli, co odkoukáte z házené či bojových umění. Ale ani to není pravidlo, mezi jednotlivými rozhodčími jsou velké rozdíly. Domácí francouzské týmy pak těžší nejen ze znalosti tamní filosofie rozhodování.

Zcela benevolentně jsou posuzovány kroky – o přenášení míče ani nemluvě, a to dokonce i pokud hráčka získá evidentní výhodu, například v uvolnění 1-1. Na posledním turnaji jsme viděli i mistrovský zápas 2.francouzské ligy – tam bylo rozhodování přece jen lepší a blížilo se mezinárodnímu zvyklostem.

6. Francouzský basketbal

Je nepochybně vyspělý, to nemusím zdůrazňovat. Hodně se dá na individuální činnosti a hru 1-1 až do koše / souvislost s trendem v rozhodování je zjevná – útočník se může spolehnout na určitou ochranu od rozhodčích v zakončení /. Hodně se spolupracuje s hráčkami ve vnitřním prostoru, ty se umějí docela dobře orientovat a jsou v zakončení hodně důrazné. Vysokou intenzitu má útočný doskok. Naopak střelba z delší vzdálenosti je záležitostí jen několika málo jednotlivců a každá trojka je událostí pro diváky.

Možná se uvedený trend v rozhodování „ podepsal „, na masivním rozšíření zónových obran., které bilo do očí na posledním turnaji v Angers.

7. Stravování

Francouzi jsou mistři gastronomie. Při turnajích, kdy se bydlí v rodinách, je o hráčky u snídaně a večeře dokonale postaráno. Obědy bývají podávány v hale a přes honosný jídelní lístek , mluvící o předkrmu, hlavním chodu, dezertu a sýru, nečekejte raději žádné kulinářské zážitky. Popravdě, při provozu na turnaji to jistě ani není možné.

Standart představuje bageta a voda, kousek dobrého sýra a jablečný koláč „ *tarte de Normandie* „. Na svíčkovou si musíte počkat až zase doma.

8. Francie mimo basketbal

Je nepochybně krásnou zemí, francouzská města mají nádherná, restaurovaná centra. Nedejte si ujít trh s potravinami. Jen při nakupování si dejte časovou rezervu, protože kupující před vámi nejen zaplatí / ve Francii teď přišly do módy šeky, které dobu potřebnou k zaplacení zdvojnásobují /, ale ještě si poté popovídá s prodávacem o rodině, posledních výsledcích ve fotbale či dětech. Čas není opravdu pánem života běžného Francouze..

Nicméně – všem doporučuji – vyrazte do Francie na turnaj ! je jich spousta a všechny mohou být krásnými zážitky.